

תת"ע 5481/12/16 - מדינת ישראל נגד ברוך שלומי

06 ספטמבר 2017

בית משפט השלום לטעבורה בפתח תקווה
תת"ע 5481-12-16 ישראל נ' ברוך שלומי

דו"ח תעבורה 90210335718

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיאת טל אוסטפלד נao
מדינת ישראל המאשימה

נגד
ברוך שלומי הנאשם

בוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גפני

הנאשם/ת - בעצמו

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

בנוגד הנאשם הוגש כתוב אישום לפיו ביום 19.10.16 בשעה 19:10, נаг בצומת הרחובות ביאליק ויחזקאל בעיר רملיה, ולא צית להוראות שוטר אשר סימן לו לעצור. עבירה בגיןוד לתקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה, התשל"א-1961.

הנאשם כפר במינויו לו ובית המשפט שמע את הראיות.

פרשנת התביעה

מתעם התביעה העיד **רס"ר עדי לוי**, סייר תנוועה במשטרת התנוועה, אשר ערך והגיש את טופס הזמנה לדין (**ת/1**).
העד העיד כי "בעת עמידה סטטית", הבחן ברכב הנאשם כשהוא נושא ללאلوحית רישיון קדמית.
על כן, סימן לרכב לעזרה בימין הדרך. וכך פרט בת/1: **"כאשר אני עומד מולו לבוש מדי משטרה ועל ראשי כובע**

עמוד 1

משטרה כאשר אני מניף את ידי בימני כאשר כף ידי פתוחה ובגב יד שמאל אני מורה לעבר ימין הדר".

העד ציין כי רכב הנאשם האיץ את נסיעתו, סטה לשמאלי על מנת לחמק ממנו וחילף על פניו בנסעה רציפה.

העד הוסיף, כי הסתווב לאחור ושידר באמצעות מכשיר הקשר את מספרلوحית הרישוי האחורי של הרכב כאשר לאחר מכן, פנה רכב הנאשם ימינה בנסעה פרועה לכיוון כביש 40 לדרום.

העד ציין כי שמר על קשר עין עם הרכב הנאשם, הראות הייתה טוביה וכי הנאשם היה לבדו ברכב.

בעדותו בבית המשפט (עמוד 5 לפרטוקול, שורות 21-17) העיד העיד כי זיהה את סוג הרכב, ומספרلوحית הרישוי וכי ידיא פרטיים אלו ותאמם פרטיים אלו במכשיר הקשר.

פרשת ההגנה

הנאשם אשר בחור להעיד, הכחיש את המיחס לו והעיד כי מלבד אישום זה, קיבל באמצעות הדואר הודעה תשולם קנס לפיה באותו המועד אף נסע ללאلوحית רישוי. הנאשם מכחיש גם ביצוע עבירה זו.

הנאשם הצהיר כי הרכב, נשוא האישום, בבעלותו וכי רק הוא ובני משפחתו עושים בו שימוש.

הנאשם העיד כי בבעלותו, מפעל לייצור דלתות פנים ברמלה, בוא מרבה לנסוע בעיר רמלה ומכיר היטב את הרחוב שמצוין בכתב האישום.

לדברי הנאשם הוא אינו מכיר את עד ההתביעה ולא ראה אותו מימי.

הנאשם הוסיף כי הוא מחזיק ברישון נהיגה וכי לא הייתה כל סיבה שנסה לבסוף מהמשטרה או שלא לעזור להוראות השוטר.

דין והכרעה

בע"פ 4004/98, רשבסקי נ' מדינת ישראל, עמד בית המשפט המוחזק על הקושי בהכרעה שעה שמדובר בעדות מול עדות, "מילה נגד מילה", והפנה לדברים קודמים שכטבו:

"כבר הזדמן לי (פרשת רגב נ' מ"י) להביע דעתך בדבר הקושי הרובץ לפתחם של שופטי התעבורה הנזכרים לחוץ ממצאים על פי אמון בנסיבות של "עדות מול עדות". בעניין עדות

הנאשם "מול" עדות שוטר אמרתי שם:

"כך למשל ידוע הביטוי הביקורתני הנשמע לפני בית המשפט לתעבורה כאלו השופטים אומרים או נותנים לנאים תהוצה ולפיה "זה או הנאשם או השוטר". כאמור במצב של עדות הנאשם מול עדות השוטר ינתן משפט הבכורה לעדות השוטר וכайлו מראש אין לנאים כל סיכוי שדברינו ייאמנו.

השופטים לערום לא יודו כי זהוי גישתם. אולם אני הייתי מציב אותה על אדנים של הגון. לדידי, עדות השוטר אכן עדיפה מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה

שהמשתרנה נגמרה זה מכבר מכל מיני רעינות עזועים של הטלת תכתיות לשוטרים להציג ("שלל") של דוחות מינימלי בכל משפט, אין לראות את השוטר לצד אינטנסני שעודתו עלולה להיות מושפעת מאינטנס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא הצד מעוניין והוא עשוי באורח תא הכרתי "ליפות" את התנהגותו, להכירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרונו של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצוע, אינו עתר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישיית, והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרונו ההתקדמות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו ובשעה שמוותח נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדיו (מהירות, חציית פס הפרדה, אי-ציות לתמרור וכו') עליו לבצע ראייה לאחר מכן (Flash Back) במעשהיו ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרונו של השוטר ברור.

בודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה. גם שוטר עשוי לשקר. הוא עלול גם לטעות שלא במתכוון. על כן צריכה העריכה הדיוונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שביע עיניים" על עדויות השוטרים. שמא נמצא בהם דבר, אפילו קטן יחסית, המעיד בספק את הביטחון באמינוותם. תהיה הסתברות לקבלת עדות השוטר גבואה ככל שתהיה אין היא הסתברות מלאה והאפשרות שהשוטר טעה או הheid לשקר, לעולם קיימת."

לאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה ולאחר שמצאת כי העדות הייתה סדרה וקוהרנטית, אני מעדיפה אותה על פני גרסת הנאשם.

עד התביעה קלט את העבירה בחושיו, העביר דיווח ברשות הקשר בזמן אמת, מצא התאמה בין סוג הרכב שראה לסוג הרכב שנמסר לו ברשות הקשר ותיעד את כל המפורט.

בנוסף, הנאשם העיד כי אינו מכיר את עד התביעה ומטעם זה ניתן לשלו התנצלות עד התביעה לנאים מסיבות אחרות. מכל המקובל - ולאחר שהזהרתי עצמי כי מדובר בעדות יחידה, אני מוצאת כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו באישום מרשעה אותו בהתאם.

<#2#

ניתנה והודעה היום ט"ו אלול תשע"ז, 06/09/2017 במעמד הנוכחים.

**טל אוסטפלד נאווי , שופטה, סגנית
נשיאה**

[פרוטוקול הוושטן]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירה של אי ציות לאות שנותן שוטר במדים, בגיןו לתקנה 23 (א) (2) לתקנות התעבורה.

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרטיע מפני בצע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבתנהגו תופוג בערך החברתי שהינו פגעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצע העבירה על פי עובדות כתוב האישום הינו:

פסילה בפועל לתקופה של עד שנה , פסילה על תנאי, קנס שבע בין מאות אלפי שקלים, מאסר על תנאי.

באשר לנסיבות שאין קשרות לביצוע עבירה זו: הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2005 .

צבר לחובתו 15 הרשעות קודמות.

לאחר ששמעתי טעוני הצדדים, התחשבתי בעובדה כי מדובר בעבירה ראשונה מסווגה לחובת הנאשם, לאחר שקלתית את השיקולים השונים וחנתי טעוני הצדדים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דינה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1500 ₪.

הकנס ישולם ב- 3 תלולים שווים | רצופים החל מיום 1.10.17 ובכל 1 לחודש. היה והקנס או שיעור משועורי לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי ותועבר לגבייה באמצעות המרכז לגביית קנסות.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

הנני פוסלת את הנאשם מלקביל או מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 21 ימים.

רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט לא יותר מיום 15.10.17 בשעה 12.00 וממועד הפסקה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד הפסקה בלבד. אם אין הנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט.

הנני פוסלת את הנאשם מלקביל או מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים וזאת על תנאי למשך 2

שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ט"ו אלול תשע"ז, 06/09/2017 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאו , שופטת, סגנית
נשיאה

הוקלד על ידי סיגל קדוש